

Nr 29

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 3 juni 1949 (nr 314) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv, m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 23 mars 1961 dagtecknad proposition, nr 113, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag om fortsatt giltighet av lagen den 3 juni 1949 (nr 314) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv; samt

2) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1951 (nr 767) om räntereglering m. m.

Berörda lagförslag är av följande lydelse.

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av lagen den 3 juni 1949 (nr 314) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv

Härigenom förordnas, att lagen den 3 juni 1949 angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv,¹ vilken jämlikt lag den 3 juni 1960 (nr 382) gäller till och med den 30 juni 1961, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1962.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1960:382.

Förslag
till
Lag
angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1951 (nr 767)
om räntereglering m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 7 december 1951 om räntereglering m. m., vilken jämlikt lag den 3 juni 1960 (nr 383) gäller till och med den 30 juni 1961, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1962.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås, att den särskilda lagstiftningen om bankaktiebolags kassareserv och lagstiftningen om räntereglering, för vilka giltighetstiden utgår den 30 juni 1961, skall erhålla förlängd giltighet till och med den 30 juni 1962.

Till utskottet har hänvisats de i anledning av propositionen väckta, likalydande motionerna I: 648 av herrar *Per-Olof Hanson* och *Hagberg* och II: 766 av herrar *Magnusson* i Borås och *Stenberg*, i vilka föreslås, att riksdagen måtte avslå det i propositionen nr 113 framlagda förslaget om ytterligare förlängning av ränteregleringslagen.

Beträffande motiveringen för yrkandet i motionerna hänvisas till motion II: 766.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovan nämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

- Lagstiftningen angående bankaktiebolags kassareserv, s. 3.
- Departementschefen, s. 6.
- Lagstiftningen om räntereglering, s. 6.
- Departementschefen, s. 8.
- Departementschefens hemställan, s. 8.
- Lagrådet, s. 10.

Utskottet

Kreditmarknadsutredningen har numera framlagt förslag till en ny lag angående rätt för riksbanken att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser rörande kreditinrättnings likviditet m. m., avsedd att ersätta bl. a. 1949 års lag om bankernas kassareserver. Departementschefen har — med hänvisning till att en eventuell proposition i anledning av utredningsförslaget icke torde kunna föreläggas riksdagen under innevarande vårsession — hemställt, att 1949 års lag måtte förlängas till och med den 30 juni 1962, varvid maximalt för kassareservkvoten i avvaktan på slutligt ställningstagande till kreditmarknadsutredningens förslag föreslås bibehållet vid 45 procent. Utskottet biträder vad departementschefen sålunda föreslagit.

Beträffande den föreslagna förlängningen av giltighetstiden för ränteregleringslagen har departementschefen anfört att lagen — även om den hittills icke tagits i anspråk — kommit att tjäna som underlag för riksbankens strävanden att förhandlingsvägen nå inflytande över utvecklingen på kreditmarknaden samt att behov alltjämt föreligger att upprätthålla den handlingsberedskap som ränteregleringslagen ger. På de av departementschefen anförda skälen får utskottet tillstyrka departementschefens förslag i denna del.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

I. att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition i vad den avser lagen om fortsatt giltighet av lagen den 3 juni 1949 (nr 314) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv; samt

II. att riksdagen — med avslag å motionerna I: 648 och II: 766 — må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition i vad den avser lagen angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1951 (nr 767) om räntereglering m. m.

Stockholm den 16 maj 1961

På bankoutskottets vägnar:

K. G. EWERLÖF

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Ewerlöf, Fahlander*, Schmidt, Aspling, Gustaf Henry Hansson, Palm och Augustsson;

från a n d r a kammaren: herrar Andersson i Ronneby, Boija*, Regnéll och Hansson i Önnarp, fru Renström-Ingenäs, herrar Carlsson i Tibro, Bengtsson i Landskrona och Lindkvist.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

av herrar *Ewerlöf, Schmidt, Gustaf Henry Hansson, Boija, Regnéll och Carlsson* i Tibro, vilka ansett att utskottet — med uttalande av att utskottet på de av motionärerna anförda skälen ej funnit sig kunna biträda Kungl. Maj:ts förslag om förlängning av ränteregleringslagen — bort under II. i dess yrkande hemställa,

att riksdagen — med bifall till motionerna I: 648 och II: 766 — må avslå det i Kungl. Maj:ts förevarande proposition framlagda förslaget om ytterligare förlängning av ränteregleringslagen.